

2. W decyzji o wygaśnięciu użytkowania wyznacza się termin zwrotu nieruchomości. Zwrot nieruchomości stwierdza się protokołem zdawczo-odbiorczym.

3. Jeżeli nieruchomość rolna stała się zbędna dla dotychczasowego użytkownika w całości lub w części, użytkownik ten ma obowiązek złożyć właściwemu organowi do spraw rolnych określone w § 3 wnioski o wydanie decyzji o wygaśnięciu użytkowania nieruchomości.

4. Decyzja o wygaśnięciu użytkowania stanowi podstawę do wykreślenia wpisu tego prawa w księdze wieczystej.

§ 16. W razie wygaśnięcia użytkowania:

- 1) nieruchomości stanowiące własność państwową przekazuje się organowi do spraw rolnych prezydium powiatowej rady narodowej,
- 2) nieruchomości stanowiące własność organizacji spółdzielczych i jednostek społecznych podlegają zwrotowi tym jednostkom.

Rozdział 6.

Przepisy wspólne.

§ 17. 1. Z dniem podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego nieruchomości (§ 5) korzyści i ciężary związane z użytkowaniem przejętej nieruchomości przechodzą na jednostkę, która przejęła nieruchomość.

2. Koszty związane z przekazaniem nieruchomości ponosi jednostka przejmująca nieruchomość.

3. Jeżeli przekazanie lub przejęcie nieruchomości nastąpiło ze zwłoką z winy jednej ze stron, druga strona może domagać się wynagrodzenia szkód.

§ 18. Rozwiązanie umów dzierżawy lub najmu, obciążających przekazaną nieruchomość, następuje stosownie do przepisów Kodeksu cywilnego lub Prawa lokalowego.

§ 19. 1. Za przejęte łącznie z przekazaną nieruchomością zasiewy, uprawy, plantacje wieloletnie oraz inwentarz żywy i martwy i wszelkie inne przynależności przekazywanej nieruchomości jednostce przekazującej przysługuje odszkodowanie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie zwrotu nieruchomości po wygaśnięciu prawa jej użytkowania.

§ 20. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa określi szczegółowe zasady, na jakich powinny być oparte rozliczenia związane z przekazywaniem nieruchomości, oraz ustali tryb i terminy tych rozliczeń.

§ 21. Spory wynikające w związku z decyzją o przekazaniu rozstrzygają komisje arbitrażowe lub sądy powszechne.

Rozdział 7.

Przepisy końcowe.

§ 22. 1. Przekazywanie rolniczym spółdzielniom produkcyjnym w użytkowanie nieruchomości państwowych, okre-

ślonych w § 1 niniejszego rozporządzenia, a położonych na obszarze miast i osiedli, odbywa się w trybie podanym w przepisach o przekazywaniu terenów w miastach i osiedlach, normujących przekazywanie terenów w użytkowanie organizacjom społecznym, z tym że decyzję o przekazaniu wydaje organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium właściwej rady narodowej w porozumieniu z organem do spraw rolnych prezydium tej rady narodowej.

2. Rozliczenie za zasiewy, uprawy, plantacje wieloletnie oraz inwentarz żywy i martwy i wszelkie inne przynależności nieruchomości, określonej w ust. 1, przejęte przez rolniczą spółdzielnię produkcyjną łącznie z tą nieruchomością, następuje na zasadach i w trybie niniejszego rozporządzenia.

§ 23. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do przekazywania państwowych nieruchomości rolnych między jednostkami gospodarki uspołecznionej a państwowym gospodarstwem leśnym.

§ 24. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do mienia gromadzkiego; przekazywanie mienia gromadzkiego normują odrębne przepisy.

§ 25. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie przekazywania rolniczym spółdzielniom produkcyjnym nieruchomości rolnych, stanowiących własność Państwa (Dz. U. Nr 10, poz. 77).

2. W zakresie przekazywania nieruchomości objętych rozporządzeniem nie stosuje się następujących przepisów:

- 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie przekazywania nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 47, poz. 354),
- 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 67, poz. 332, z 1966 r. Nr 2, poz. 7 i z 1968 r. Nr 32, poz. 216),
- 3) uchwały Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części oraz przedmiotów majątku trwałego pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi i jednostkami spółdzielczymi (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-78, poz. 911 oraz z 1954 r. Nr 93, poz. 1024),
- 4) § 3 ust. 2, 4 i 5, § 11 i § 12 uchwały nr 198 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1966 r. w sprawie ochrony użytków rolnych (Monitor Polski Nr 40, poz. 200).

§ 26. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa, Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

2

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1968 r.

w sprawie uposażeń i kwalifikacji naczelnich lekarzy uzdrowisk.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do naczelnich lekarzy uzdrowisk powoływanych na podstawie art. 8 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150).

§ 2. 1. Naczelnicy lekarze uzdrowisk otrzymują za ogólną czynności wchodzących w zakres ich obowiązków miesięczne uposażenie ryczałtowe w następującej wysokości:

- 1) w uzdrowiskach grupy A 1500 zł lub 2100 zł,
- 2) w uzdrowiskach grupy B 1300 zł lub 1850 zł,
- 3) w uzdrowiskach grupy C 1100 zł lub 1600 zł.

2. Uposażenie przyznaje organ, który powołuje naczelnego lekarza uzdrowiska, po porozumieniu z prezydium rady narodowej miejscowości uznanej za uzdrowisko.

3. Zaliczenia poszczególnych uzdrowisk do odpowiedniej grupy dokonuje Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

4. Zatrudnienia na stanowisku naczelnego lekarza uzdrowiska nie traktuje się jako zatrudnienia dodatkowego, powodującego utratę dodatków zastrzeżonych dla pracowników zatrudnionych na jednym etacie.

§ 3. Uposażenia określone w § 2 wypłacane są ze środków przewidzianych w budżetach rad narodowych miejscowości uznanych za uzdrowiska.

§ 4. Naczelnicy lekarze uzdrowiska powinni być specjalistami w zakresie jednej z następujących specjalności:

- 1) balneoklimatologii,
- 2) organizacji ochrony zdrowia,
- 3) innej specjalności, właściwej dla profilu leczniczego danego uzdrowiska.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Finansów, a także prezydium rad narodowych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

3

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 grudnia 1968 r.

w sprawie przedsiębiorstw lasów państwowych oraz jednostki grupującej te przedsiębiorstwa.

Na podstawie art. 30 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) oraz w związku z ustawą z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494 i z 1950 r. Nr 49, poz. 448) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Lasy państwowe.

§ 1. Tworzy się organizację gospodarczą grupującą przedsiębiorstwa lasów państwowych pod nazwą Lasy Państwowe.

§ 2. W skład organizacji gospodarczej Lasy Państwowe wchodzi:

- 1) jednostki zgrupowane:
 - a) przedsiębiorstwa pod nazwą okręgowe zarządy lasów państwowych,
 - b) przedsiębiorstwa do zadań szczególnych w zakresie gospodarstwa leśnego,
- 2) inne podporządkowane jednostki organizacyjne,
- 3) Naczelny Zarząd Lasów Państwowych.

§ 3. 1. Lasy Państwowe posiadają osobowość prawną i działają według zasad rozrachunku gospodarczego.

2. Lasy Państwowe podlegają wpisowi do rejestru przedsiębiorstw państwowych.

3. Lasy Państwowe są uprawnione do działania w charakterze organu administracji państwowej w zakresie określonym szczególnymi przepisami.

4. Lasy Państwowe mają prawo używania pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła pośrodku i napisem w otoku LASY PAŃSTWOWE.

§ 4. Nadzór nad Lasami Państwowymi sprawuje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 5. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego nadaje Lasom Państwowym statut, który podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 6. 1. Na czele Lasów Państwowych stoi naczelnicy dyrektor, który kieruje całokształtem ich działalności.

2. Naczelnicy dyrektora Lasów Państwowych powołuje i odwołuje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

3. Do zakresu działania naczelnicy dyrektora należy kierowanie działalnością Lasów Państwowych oraz nadzór nad wykonaniem zadań planowych i przestrzeganiem obowiązujących przepisów.

4. Organem wykonawczym naczelnicy dyrektora Lasów Państwowych jest Naczelny Zarząd Lasów Państwowych.

5. Do zadań Naczelnicy Zarządu Lasów Państwowych należy w szczególności:

- 1) organizowanie i koordynowanie prac związanych z działalnością przedsiębiorstw lasów państwowych,
- 2) opracowywanie projektów i organizowanie prac w przedmiocie programów i planów przedsiębiorstw lasów państwowych,
- 3) przygotowywanie wytycznych i decyzji naczelnicy dyrektora oraz opracowywanie wniosków i projektów wymagających akceptacji Ministra,
- 4) udzielanie pomocy zgrupowanym i podporządkowanym jednostkom organizacyjnym,
- 5) wykonywanie czynności związanych z nadzorem, kontrolą, lustracją i rewizją zgrupowanych i podporządkowanych jednostek organizacyjnych.

Rozdział 2.

Przedsiębiorstwa lasów państwowych.

§ 7. 1. Przewidziane ustawą z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494 i z 1950 r. Nr 49, poz. 448), zwaną w dalszym ciągu ustawą, zadania państwowego gospodarstwa leśnego wykonują następujące przedsiębiorstwa lasów państwowych:

- 1) okręgowe zarządy lasów państwowych,
- 2) przedsiębiorstwa do zadań szczególnych w zakresie gospodarstwa leśnego.